

Phẩm 25: CHỨC LUY CHÁNH PHÁP

Bấy giờ, Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ bạch Phật:

–Cúi xin Thế Tôn dùng thần lực gia trì khiến cho chánh pháp năm trăm năm về sau được lưu truyền rộng rãi trong Diêm-phù-đề này.

Đức Phật bảo:

–Này Đại bí mật chủ! Ta có câu thần chú bí mật mật hộ chánh pháp, ông còn nhớ chăng? Câu thần chú ấy, ta xưa từng ở chỗ Đức Bảo nguyệt Như Lai, gần gũi lắng nghe.

Bồ-tát Kim Cang Thủ bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con vẫn còn nhớ!

Đức Phật bảo:

–Này Bí mật chủ! Ông nay nên vì chúng hội này, mật hộ chánh pháp khiến cho tồn tại lâu dài ở thế gian. Vậy hãy nói câu thần chú xưa kia!

Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ chấp tay đánh lễ tất cả chư Phật trong mười phương rồi nói đại thần chú:

–Đát nãnh đà. Nhạ dã. Nhạ dã mật đế. Nhạ dã thiết đồ lỗ. A lê. A mật lê. A lỗ lực đế. Mật di na mật mật tán đề. Ô đế. Ô đát mật đế. Ô đát la ni. A rị a la ma ni. A rị đát ma ni. A mâu lê. Mâu la phước thất đế. Mâu la nỗ nga đế. A trất. Mật trất. Mật trất đế. A ni. Mani. Ma ni đế. Khô lỗ. Khô lỗ tán đề. Đạt rị ma. Nỗ nga đế. Đạt rị ma đát sí. Đạt rị ma bát la vĩ thi. Tát rị. Tát la tát rị. A tỳ nĩ. Tỳ na tán đề. Y hỷ. Y hạt nĩ. Y na nỗ nga di. Nĩ nga la hỷ ma la noãn. Nĩ rị già đát nĩ để rị tha dã nam. Mâu hạt na đạt rị ma nại vĩ thi noãn. Vĩ đà mật na ngật lê xá nam. Ô nhập phước la na đạt rị ma nĩ để rị noãn. A lạc xoa đạt rị ma cát thể ca nam. A vĩ thiết na nĩ rị phước noa tả. Bát la nga la hô mạo đề bát rị tả rị ca nam. Bát rị tam tắc đà bát na bát rị sa na. Ca dạ nỗ bát la na nam. Đạt rị ma thiết la phước ni ca nam. Tam mãn án hạt la đát sư. Tát miệu nga đa nam. A phước lộ cát nam. Tát miệu cát bát la đế bát na nam. A mục khế bà phước đát sư. Mãn đát la bát na nĩ ma bát la noa thiểm tô. Mãn đát la tán đề la di na ô na hạt lan noa. Nghê dã na a sô noa đa. A na phước mật rị nãnh đa nĩ xá na sa bà phước đát sư.

Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ nói câu đại thần chú bí mật ấy xong, tức thời tam thiên đại thiên thế giới đều chấn động, tất cả ma chúng cùng với quyến thuộc trong tam thiên đại thiên thế giới, đồng thời đến chỗ Phật Thế Tôn, đều cúi mình chấp tay đều bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu các Pháp sư nói ra câu đại thần chú này, các ma chúng con đều đến thừa sự cung kính, làm cho đại chú oai lực tối thắng này, tất cả trời, người không thể phá hoại. Chúng con luôn âm thầm hộ vệ, khiến cho tất cả không tìm được sơ hở.

Khi ấy Đức Thế Tôn quán sát khắp chúng hội rồi nói câu đại thần chú bí mật:

–Nhạ duệ nột rị nhạ duệ. Nhạ dã mật đế. Thiết di. Thiết đồ lỗ nĩ rị già đát nĩ. A mâu lê. Mâu la bát rị thân nĩ. Ma la tắc nãnh. Vĩ đát la tát nĩ. Mục kết đế. Mục kết đa phước đế. Thú đề. A tỳ nĩ. Bà dã mâu tả nĩ. Bà lỗ hạt ni. Nam đế vĩ nại duệ. Vĩ nãnh bát la ngật la mâu.

Rồi nói kệ rằng:

Chánh pháp nhiếp phục lời người khác

Dem chánh pháp dạy khéo nhiếp thọ

*Thường hay hộ trì pháp bảo tạng
Như Lai đã nói đại thần chú.*

Lại nói đại chú:

–A di. Mạt di. Mạt mạt thân nĩ. A rị thể. A rị đà nĩ tát đa la ni.
Câu đại thần chú này là thần chú triệu mời Tứ Thiên vương.

Lại nói đại chú:

–Đề rị. Đề la phước đế. Hổ bát đế. Thú tỳ. Thú bà phước đế. Thiết di.
Câu đại thần chú này là thần chú triệu chúa trời Đế Thích.

Liền nói kệ:

*Đủ Từ khéo thuận đại nhẫn lực
Vì lòng thương xót nói đại chú
Hai pháp Hỷ, Xả đều viên mãn
Phạm vương, Đế Thích đều triệu mời.*

Lại nói đại chú:

–A la ni. Phước la ni. Kha khê. A mâu lê. Mâu la du đà nĩ.
Câu đại thần chú này là thần chú nhiếp phục các quân ma.

Thế Tôn nói kệ:

*Nay đại thần chú bí mật này
Chấn động hàng phục tất cả ma
Nhân Trung Thánh chủ lực gia trì
Khéo nói kinh này rộng lưu bố
Như Lai đã nói chánh pháp này
Nên biết về sau khi mạt thế
Tuyên nói thần chú mật gia trì
Chấn động cũng như ngày hôm nay.*

Khi ấy chúng ma đều tụ tập, nói kệ:

*Các Thuyết pháp sư, bậc Đại trí
Các ma chúng con phải mật hộ
Khiến cho về sau khi mạt thế
Chánh pháp này đây mãi lưu truyền.*

Khi ấy Thế Tôn bảo Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ:

–Ông nên biết! Nay chánh pháp này, đã được oai thần của Như Lai gia trì nên không có một người nào ở trong chánh pháp này mà có sự động chuyển. Vì sao? Vì ta nhớ vào thời quá khứ xa xưa, có Đức Phật ra đời hiệu là Bảo Nguyệt Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn. Thế giới tên là Vô hỷ, kiếp cũng tên là Vô hỷ. Trong pháp Phật ấy, có hai vị Pháp sư, có đại oai đức danh xưng, thế lực. Một vị tên là Tuệ Thương; một vị tên là Đế Thọ. Hai vị Pháp sư ấy ở chỗ Đức Phật Bảo Nguyệt lắng nghe thọ trì câu đại thần chú này, trọn mãn nửa kiếp, Đức Bảo Nguyệt Như Lai chuyển chánh pháp luân, khiến cho trăm ngàn ức ma chúng trong tam thiên đại thiên thế giới đều thành tựu Thánh pháp Bồ-đề.

Bồ-tát Tịch Tuệ bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đức Bảo Nguyệt Như Lai hiện đang nói pháp, hay là đã Niết-bàn rồi?

Đức Phật đáp:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Này Tịch Tuệ! Cách đây trăm vạn ức cõi Phật phương Đông có một cõi Phật tên là Vô hỷ, Phật hiệu là Bảo Nguyệt, hiện đang nói pháp. Tuổi thọ của Đức Phật ấy đến mười ngàn kiếp. Trong cõi Phật ấy, có các ma chúng rất hung ác khó điều phục. Nhưng Đức Phật ấy nói câu đại thần chú này, nên bọn chúng đều bị điều phục; được điều phục rồi, tất cả đều thành thực viên mãn pháp Bồ-đề.

Này Bí mật chủ nay ông nên biết! Ta cũng từng ở trong giáo pháp của Đức Bảo Nguyệt Như Lai, tu phạm hạnh thanh tịnh, thành tựu Thánh pháp Bồ-đề. Pháp Sư Tuệ Thượng thuở đó nay chính là ta đây, còn Pháp sư Đế Thọ thuở đó, nay chính là Bồ-tát Kim Cang Thủ.

Tịch Tuệ nên biết! Thuở đó ta cùng với Bồ-tát Kim Cang Thủ siêng năng tinh tấn, tâm không buông lung. Ta ở chỗ Đức Thế Tôn ấy, tôn trọng cung kính rộng cúng dường, lắng nghe Đức Phật tuyên nói câu thần chú bí mật, hàng phục các ma nhiếp hộ chánh pháp.

Lúc đó, Đức Thế Tôn quán sát khắp chúng hội, rồi nói với chúng hội:

–Này các nhân giả! Sau khi Như Lai nhập Niết-bàn, ai có thể kham nhận thọ trì, hộ vệ chánh pháp tối thượng Bồ-đề thắng hạnh mà ta đã tích tập trong vô lượng a-tăng-kỳ kiếp không cho diệt mất?

Khi ấy, có một vạn hai ngàn Bồ-tát trong hội, vì muốn hộ vệ chánh pháp, nên từ chỗ ngồi đứng dậy chấp tay đánh lễ hướng lên Phật Thế Tôn nói kệ rằng:

*Nếu người xả bỏ thân mạng này
Xả rồi không cầu các quả báo
Chỉ vì thọ trì lời Phật dạy
Chánh pháp thanh tịnh thật tối thượng.*

Lại có năm ngàn vị Thiên tử thuộc chúng Hiền vương chấp tay đánh lễ, đến trước Đức Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn! Chúng con đều nguyện thọ trì Thánh pháp Bồ-đề của Như Lai. Các Thiên tử liền nói kệ:

*Rộng vì tất cả mọi chúng sinh
Phát khởi tâm đại Bi kiên cố
Con sẽ thọ trì pháp môn này
Tối thượng thậm thâm Phật đã nói.*

Khi ấy vua trời Đế Thích, Phạm vương Thi-khí, Tỳ-sa-môn Thiên vương nói kệ:

*Nay chánh pháp này như thuốc hay
Trị liệu tất cả bệnh chúng sinh
Đương lai chúng con đều hộ trì
Xin Phật biết tâm ý chúng con.*

Lúc bấy giờ Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ ở trước Đức Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn! Con cần phải thọ trì Thánh pháp Bồ-đề Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác mà Đức Như Lai đã tích tập trong vô lượng kiếp.

Rồi nói kệ:

*Các pháp xưa nay không vẫn tự
Nhưng lại mượn vẫn tự để nói
Thánh Tôn thương xót nên tuyên bày
Con nên thọ trì truyền lưu mãi.*

Lúc đó Đức Thế Tôn bảo Phạm vương Thi-khí:

–Phạm vương nên biết! Bồ-tát có ba loại thừa sự cúng dường tối thượng. Đức Như Lai cũng từ việc thừa sự cúng dường tối thượng mà được phước vô lượng. Một là phát khởi tâm hướng đến quả vị Giác ngộ; hai là giữ gìn chánh pháp của chư Phật; ba là tùy theo pháp mà do mình đã nghe tu hành như thật.

Này Đại phạm! Ba việc cúng dường tối thượng như vậy. Như Lai trụ một kiếp cho đến kiếp tận, hoặc sống đến vô lượng, phước báo cúng dường đó, dù có nói rộng ra cũng không thể hết được. Vì sao? Vì nếu người muốn cúng dường cho các Đức Như Lai một cách tối thượng, thì nên tu ba pháp cúng dường thanh tịnh rộng lớn tối thượng này.

Lại nữa, này Đại phạm! Nếu có người đối với chánh pháp mà Như Lai đã nói, thọ trì một trong bốn câu kệ, thì tức là hộ trì Thánh pháp Bồ-đề của chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại. Vì sao? Vì chư Phật là từ pháp mà phát sinh giác ngộ. Thế nên, cúng dường Pháp siêu xuất hơn sự cúng dường tiền tài ở thế gian. Pháp cúng dường là tối thắng tối thượng đệ nhất trong các việc cúng dường tối thắng.

Này Đại phạm! Ta nhớ thời quá khứ trong dòng họ Quang Minh Vương, có một thái tử tên là Cự Tuệ, trong một đêm nọ chợt mộng nghe nói hai bài kệ, nghe rồi ghi nhớ, đến khi thức giấc suy nghĩ: “Ta nay được bảo tàng lớn”, liền la lớn lên rằng: “Ta nay được bảo tàng lớn.”

Lúc đó, vua cha và mẫu hậu hỏi lý do. Thái tử liền trình bày đầy đủ việc trên rồi nói lại hai bài kệ cho cha mẹ nghe:

*Tài bảo thế gian trụ rồi tan
Vua quan, nước, lửa, giặc, trộm cắp
Chư Phật đa văn diệu pháp tài
Dẫu trăm ngàn kiếp không hoại mất.
Pháp cam lộ thường không phóng dật
Phát tâm Bồ-đề lợi chúng sinh
Tâm vắng lặng kiên cố cũng thế
Không chấp vào cái vui tầm thường.*

Đại phạm! Khi thái tử nói lại hai bài kệ trong mộng cho cha mẹ nghe, có tám ngàn người thành thực tâm Bồ-đề, bốn vạn hai ngàn chúng sinh được sinh Thiên. Vì lý do đó, cho nên nơi nào có đa văn thanh tịnh pháp tài, thì phải siêng năng tinh tấn nương pháp mà tu hành chánh pháp, thì mới có thể nhiếp thọ người khác.

Lại nữa, này Đại phạm! Có hai pháp có thể làm nhiều việc. Một là không khởi lên sự tổn hại đối với tất cả chúng sinh. Hai là siêng cầu đa văn không biết nhàm chán. Nếu ai có thể hành trì hai pháp này, thì đối với Chánh pháp nhân tạng không bị đoạn diệt.

Này Đại phạm! Ông ở nơi chư Phật trong hiền kiếp khuyến thỉnh thuyết pháp, hộ trì chánh pháp. Chư Phật Như Lai trong hiền kiếp ấy, nếu có chúng sinh thanh tịnh thì mới gặp Phật xuất thế. Thế nên, nay ông chớ nên nhàm chán. Vì sao? Này Đại phạm! Trong thời ác trước, nếu có người thọ trì chánh pháp trong một ngày đêm, thì được phước nhiều hơn người thọ trì chánh pháp trăm ngàn kiếp ở cõi Phật thanh tịnh. Thế nên, này Đại phạm! Ông nên phát khởi sức tinh tấn rộng lớn, trong thời ác trước, hộ trì kiên cố chánh pháp của Như Lai.

Đức Thế Tôn quay sang bảo Tôn giả A-nan:

–Nay ông nên thọ trì kiên cố Bộ Nhạ-la Đà-la-ni môn, phẩm Như Lai Bí Mật Kim Cang Thủ, vào đời mạt thế về sau vì người khác mà rộng tuyên nói. Ta nay đem chánh pháp này phó chúc cho ông, trong đời mạt thế đối với những chúng sinh tin hiểu yếu kém

thì không nên nói pháp môn này, khiến họ si mê. Vì sao? Vì đối với chánh pháp này không thấu hiểu được tận nguồn gốc của nó. Nếu có người tự tại trong chánh pháp, đã thành tựu các sự nghiệp tối thắng, người ấy là pháp khí, thì nên đem chánh pháp này trao truyền cho họ, nghe rồi mà không sinh kinh sợ. Vì sao? Vì phát sinh chánh pháp vậy.

Lúc đó Tôn giả A-nan ở trước Đức Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nay con nhờ oai lực của Thế Tôn, thọ trì pháp này tùy theo khả năng mà tuyên nói lưu bố.

Đức Phật bảo A-nan:

–Ông nay có thấy Đại sĩ Bồ-tát Kim Cang Thủ siêng năng hộ trì chánh pháp của Phật không?

A-nan bạch Phật:

–Con đã thấy, thưa Thế Tôn!

Đức Phật bảo A-nan:

–Nay ông cũng nên như vậy, đối với chánh pháp này tùy nghi mà nhiếp thọ, hộ trì kiên cố, tùy ứng mà tuyên nói.

A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Kinh này tên là gì? Và chúng con thọ trì như thế nào?

Đức Phật bảo A-nan:

–Kinh này gọi là phẩm Kim Cang Thủ; cũng gọi là Tuyên Thuyết Bí Mật Như Lai; cũng gọi là Pháp Phật Chẳng Nghĩ Bàn; cũng gọi là Vô Lượng Phước Tụ. Những danh tự như vậy ông nên nghi nhận.

Lại nữa, này A-nan! Nay ông nên biết! Nếu có người trụ Bồ-tát thừa, dùng mắt Phật mà quán sát, có người đem các châu báu đầy các cõi Phật, cho đến chứa từ đất lên tới đỉnh, đem ra bố thí khắp tất cả, mà không mong báo đáp lại. Nếu lại có người không đem tâm tài lợi, làm theo điều thiện vì người khác diễn nói chánh pháp này, phước của người này hơn người kia. Đây gọi là Như Lai Bí Mật Vô Lượng Phước Tụ.

Khi Phật nói phẩm Chúc lụy này, trong hội có ngàn ức người phát tâm hướng đến quả vị Giác ngộ, chín vạn sáu ngàn Bồ-tát được pháp nhãn, tám vạn bốn ngàn người được Pháp nhãn tịnh, một ngàn sáu trăm Tỳ-kheo tâm được giải thoát, một ngàn sáu trăm Tỳ-kheo-ni cũng được tâm giải thoát. Mười phương vô lượng cõi Phật thấy đều chấn động, trăm ngàn trời, người ở trong hư không trở các Thiên nhạc, mưa xuống các hoa đẹp cúng dường rồi đồng nói như vậy:

–Mong sao chánh pháp này tồn tại mãi ở thế gian, lưu truyền rộng rãi ở cõi Diêm-phù-đề này.

Phật nói kinh này xong, Đại bí mật chủ Bồ-tát Kim Cang Thủ và Bồ-tát Tịch Tuệ... cùng các chúng Bồ-tát, Hiền Vương..., các chúng Thiên tử, vua A-xà-thế... các đại Quốc vương, cùng các Bồ-tát khác, A-nan và các đại Thanh văn, cho đến tất cả thế gian, Trời, Người, A-tu-la, Càn-thát-bà... nghe Phật nói đều sinh tâm hoan hỷ tín thọ phụng hành.

